

Thư tình viết muộn!

Tác Giả: Nguyễn Văn Tuyt.

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 04:24

Paris ngày 14 tháng 10 năm 20xx

Bà nó à.

Cố Nguyễn Văn Tuyt

(cố vấn a mät trän ở Paris häng thäng 91 tuäi)

À mà thôi, gọi là EM đi cho tình tänh ngày xưa chúng mình cùng chung giäng chung gọi, chung cäng đi län läi vä em nhé. Dù räng nay đôi ta mäi ngäi mät ngä, läi đäng con nhiäu cháu mà còn xäng hô “anh em” thì e räng con cháu nó cäi. Nhäng đây là tình thä cäa anh gọi täi em, lá thä đäu tiên và cũng là lá thä cuäi cùng. Anh viết thä này täng ngày 14/10/20xx, mäi ngày vài dòng, khä näi mäi khi viết đän tên em là nhä có häi näc che mä cäp kính nên anh đành phäi buäng bút, đäi mät thä dài! Viết lâu räi đäy mà chäa nói đäc gì väi em! Chuyện tình trong 60 năm đä gì nói trong vài trang giäy, kä trong vài ngày.

Thôi thì thä này nhé, näu không xong đä gọi qua đäng bäu đän thì anh sä mang đän näi em đang ở đä trao tän tay. Anh biät näi em ở räi, kä tä khi em đän vä bên ở y, anh đã rät nhiäu län đi vòng quanh bên ngoài đäng mät căn nhà 2 täng(*) nhä-nhän, xinh-xän, mà nghe đâu em khỏe väi hàng xóm räng:

— “Tôi ở täng đäi, còn täng trên đä dành cho nhà tôi”.

Thình tình viết mẫu n!

Tác Giả: Nguyễn Văn Tuy&t.

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 04:24

Em à!

Nh&#i ngày nào em là thi&#u n&# 16 tu&#i xinh t&#&i làng V&#n, hoa khôi huy&#n Yên Phong, còn anh là trai làng Đ&#i Lâm, chúng mình cùng t&#nh B&#c Ninh, nh&#ng anh theo gia đình ra Hà N&#i h&#c nên không có đ&#p “th&# th&#”

Em còn nh&# nh&#ng v&# “th&# th&#” này không? Dì Phách, cô em gái c&#a em nói r&#ng em đ&#p l&#m l&#i là con nhà có c&#a nên trai huy&#n trai làng nh&#u ng&#&i ng&#p ghé, m&#i khi em đi ch&# thì h&# len lén b&# th&# vào cái làn mây em xách tay, khi v&# nhà m&#i bi&#t, th&# là m&#y ch&# em đ&#c th&# t&# tình c&#a các chàng nhất gái mà c&#&i bỏ ra, nghe cũng vui đ&#y nh&#. Nh&#ng anh thì ch&#a có đ&#p th&# th&# nh&# th&#.

Khi b&# anh c&#n ng&#&i giúp ông trong vi&#c kinh doanh nên đã b&#t anh l&#p gia đình s&#m, anh có quen bi&#t nhi&#u cô gái &# Hà N&#i nh&#ng không th&#&ng ai. Th&# r&#i m&#t hôm b&# anh b&#o đi&#n vào r&#i đi ch&# huy&#n Yên Phong v&#i ông, anh h&#i b&# r&#ng con đi ch&# làm gì thì b&# nói:
_ Trai khôn tìm v&# ch&# đông, gái khôn tìm ch&#ng gi&#a ch&#n ba quân,

Khi đ&#n ch&# r&#i m&#i bi&#t ngày đó em cũng đi ch&#, có l&# ng&#&i l&#n đã s&#p x&#p cho chúng mình trông th&#y nhau. Nghĩ l&#i cũng bu&#n c&#&i nh&#, bây gi&# khác x&#a r&#i, trai gái quen bi&#t và yêu r&#i m&#i đ&#n cha m&# hai bên g&#p nhau.

“Anh trông th&#y em đi ch&# anh th&#&ng”. B&# ch&#a k&#p h&#i ý ki&#n anh có b&#ng lòng “cô &#y” hay không thì anh v&#i nói tr&#&c:
_ Ch&#a g&#p đã b&#n h&#i. T&#i duyên s&# r&#i b&# &#i!

Th&# là b&# khuyên anh “c&#&i v&# thì c&#&i li&#n tay, ch&# đ&# lâu ngày l&#m k&# d&#m pha” nên anh v&#i nh&# ng&#&i đ&#m t&#ng em “m&#t thúng xôi vò, m&#t con l&#n béo m&#t vò r&#&u tắm. T&#ng em đôi g&#i em n&#m, cái ch&#n em đ&#p..” năm đó chúng mình v&#a tròn 17.

H&# hàng nhà trai khen em xinh gái và có duyên, nh&#ng b&# anh thì nói: “v&# ch&#ng cùng tu&#i n&#m

Thình tình viết truyện!

Tác Giả: Nguyễn Văn Tuy.

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 04:24

---

duôi mà ăn”, và để cho con được có tiền nên ông cũng đã giao cho vợ chồng mình xe đạp cũ và cho thuê xe xích-lô.

Khi đó là thời kỳ, mình sống khổ lắm bên nhau, không vất vả vất kinh tế nên năm 1941 em sinh con gái đầu lòng, anh đặt tên con là Trinh. Rồi lần tiếp có thêm con Thứ, con Thuý, cũng ba xinh gái giống mẹ. Sau 3 cô con gái là em sinh lần cho anh 4 cậu con trai, tên các con là Phong, Tuấn, Quang, Anh. Khi sống gia đình đang thanh bình lắm em, các con đi học có xích lô đưa đón thì bỗng “trời đất nổi cơn gió bão”, em má hàng chủ người chuân chuyên, bỗng mang đồ của mà phải cùng gia đình di cư vào Nam. Vợ anh ở Phòng thì em sinh con gái thứ nên mình đặt tên con là Nguyễn Thị Hằng, và Hằng là đứa con thứ tám cùng theo bố mẹ đi cư 1954 vào vùng đất mới.

Cũng năm 1939 tới 1954 khi đi cư mới đầu có 8 con nên em nói còn ít. Nhớ hôm đó em vào báo sanh viên, anh nói tay em an ủi thì em mỉm cười nói:

— Anh còn phải đưa em vào báo sanh viên tám lần nữa, vì thầy tiếp tục nói em sẽ có 16 người con tiếp nữa”.

Nghe em nói xong anh cười to khi nhìn mẹ và bà cười rồi phòng chửi quay sang nhìn vợ chồng mình, chắc họ tiếp tục mình vui vì mới có con đầu lòng. Nghĩ vậy nên anh ghé vào tai em thì thốt:

— Bao nhiêu cũng được, chỉ sợ vất vả cho em thôi, còn anh thì ..lo tiếp.

Vào thời Saigon, gia đình mình ở số nhà 247 đường Thành Thái, Quận Liên, gần ngã tư Trưng Bình Trưng. Em vẫn theo gia đình ở, còn anh, xoay đường nghề. Thời mới trốn đường lái xe hơi lúc mới vào rồi làm tôm đông như Rạch Giá, lập trại trồng nấm rơm ở suối Lớn ở Dĩ An, tham xây dựng với anh Thúc, làm cho USOM, và nhớ em biết đầy, công việc của em cùng của anh là làm việc ở tòa Lãnh Sự Pháp Saigon, nhớ đó mà sau 30/4/1975 gia đình ta đi định cư ở Paris.

Tuy nhiên anh đã không giúp em được theo như lời khuyên của thầy tiếp tục nên trong thời gian ở Saigon, vợ chồng mình chỉ thêm được có 4 “cậu” là Tiến, Thứ, Thứ, Xuân và 2 “cô” Loan, Hà, vợ chỉ là 14 con gồm 6 gái, 8 trai, còn thiếu 2 vì thời em mới nuôi thêm 2 cháu ngoại là Yến và Việt, con của Thuý để cho được 16 con. Nay tuy không được vòng tròn tròn vẫn nên tiếp tục đã nên định cư rồi. Hiện tại ở Mỹ có 3 cô 2 cậu, ở Pháp có 4 cậu, 3 cô. Con nào cũng có gia đình hạnh phúc mới và đã tiếp tục cho em rất đông cháu nội ngoại và đã hơn 10 cháu rồi đó. Duy chỉ còn cô út Thu Hà, đẹp, thông minh hoạt bát, nhớ chàng nghiệp phẩm như con gái út của chúng mình là chuyên này mà lại siêng năng nghiên cứu

Thình tình viết muộn!

Tác Giả: Nguyễn Văn Tuấn.

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 04:24

---

kinh sách nhà Phở. Tôi duyên số thôi.

Anh rớt hài lòng vì các con, trai gái thì hiểu thấu con dâu nào cũng coi như con đẻ, nhất là Yến, và Quang, hiểu là chồng dâu trẻ con, là giúp đỡ mẹ cho các em. Còn con rể sao? Các cậu xa gọi con rể là tở-tở nên anh thấy tở-tở nào cũng tở tở cở, các anh ấy là người đi đi u, lo toan mẹ tôi cho vợ con, tôi hiểu là lành. Duy chỉ có chồng cậu Thúy, tức bố cậu Yến-Việt là quân nhân nên vất vả và luôn phải xa gia đình, nghèo và hời hợt. Em như không, tôi đi đầu tiên học ở nhà mình thăm con Thúy mà tôi nghe gác chân mang giày nhà binh lên bàn! Anh giận quá! Nghe bù tôi, nay mẹ tôi anh sang Mỹ thăm con cháu, thì bố Việt chỉ anh ra khu chợ ABC mua bánh ngọt, đi ăn hời tở Mỗ Tho, tôi còn bố vợ chồng Việt “niên” rằng cho ông ngoi, anh thấy vui vui nên nói:

— “Khỏi niên, rằng cậu ông còn rớt tở và đỡ p n a, con chỉ cậu bố vào ly n c ngâm với thu c sát trùng cho ông là đỡ c r i.”

Anh nói tôi đâu r i như? Thấy đấy, còn mình mẹ như nghe hỏi tôi xin nên thấy viết cho em cở chuy n n x sang chuy n kia. À như ra r i, tôi chỉ vòng tròn.

Anh nói không đỡ c vòng tròn trên vợ là vì con gái đi lòng đã ra đi khi về a tôi M, và hai con trai hy sinh cho T Qu c, cậu c Phong bố th ng Ban-Mê-Thu t r i hy sinh, cậu Tu n thì tở trên biển, chìm theo h t ng h m HQ10 trong trên h i chi n đ b o v Hoàng Sa ch ng l i quân xâm l c Trung C ng vào ngày 19 tháng 1 năm 1974.

Em à, anh không muộn như c chuy n xa làm đau lòng em khi mẹ đi 2 đ a con trai tu i còn quá trẻ, nhưng cũng là mẹ đóng góp cho đ t n c nh bi t bao các gia đình khác. Mẹ đây ông HQ Đ ng Thanh Long đã thay mẹ t Phó Đ Đ c Đ ng Cao Thắng, T ng H i H i Quân H i Ngo i đem cu n H i S Tuấn T p và H i S HQVNCH đ n t ng gia đình ta với bút tích ghi ở trang đ u nh sau:

“Kính bi u gia đình li t sĩ Hoàng Sa HQ Nguyễn Văn Tuấn”.

Th m thoát th i gian mau th đ y em nh , chỉ c n nói nh i u thì các con cũng bi t t lúc có đ a con đ u lòng ở Hà N i r i có thêm cô Út Hà ở Saigon r i gia đình ta di t n, bố lãnh, v t bi n v t biên mà đ c th này cũng là t n tr i đ t l m r i. Nhưng bố t h nh thay, em l i b anh mà đi! Đ ch ng g n ch c năm r i chỉ ít sao? Lúc tr c anh nh chính xác ngày gi năm tháng em

Thư tình viết mẹ n!

Tác Giả: Nguyễn Văn Tuấn.

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 04:24

---

ra đi, nhưng sau đó anh bắt trẻ đi đi thì trí nhớ không còn nữa. Thôi để anh mẹ sẽ ra xem ngày nào em bắt anh ra đi. Đây rồi, ngày 14 tháng 10 năm 2002, và anh viết lá thư này cho em cũng vào ngày 14 tháng 10, em đi đã được 8 năm rồi đó.

Em à! Anh nhớ rõ là em bắt bắt như thế, đang lúc máu thì bắt trẻ đi đi rồi đi và sau một thời gian ngắn thì em ra đi! Ngày đó một anh đã khô, khi thấy con cháu vây quanh mẹ, quanh bà mẹ khóc làm anh nhớ đến những ngày.

Thôi thì cũng xong, vì hiện nay em luôn được mẹ nhớ nhớ, không còn lo lắng về bắt như thế, cuộc sống mẹ bình an, thế này thì mãi mãi. Nhớ mẹ con thì nhớ nhà, mẹ là "vân du" em nhớ mang theo áo ấm và gài dây an toàn kẻo gió mẹ nhớ thì bay một thôi.

Em nhớ không? Lúc sinh thì mẹ là mang thuốc và nước để em thì anh chỉ nói với mẹ: "thuốc đây, bà uống đi"! Nay anh muốn gọi tên em EM, nói thì nhớ yêu thì gọi anh đã khỏe, thì không ra hỏi! Hỏi hỏi quá!

Khi em đi rồi mà đàn chim bắt câu cá đúng giờ nó bay về đậu trên thành cửa sổ, cái cửa sổ cửa căn phòng trên tầng thì 15 cửa tòa biu-dinh thuốc thì xã Alfort Ville, ngó ngay ra bờ sông Seine, tầng đôi chim gù-gù sát cánh bên nhau chỉ nhớ mẹ bánh mì mà em bắt về ra rồi rồi cho chúng ăn.

Ngày đó anh nhớ em hoài vì cái viết cho chim ăn, nó ăn rồi, sống mẹ và mẹ a phòn làm bánh mì thì a bắt nhào nhào ra rồi mẹ xanh lên khi anh là phi đi. Bắt mình anh là thì em nhớ nhớ nói: "tôi nghĩ về chúng nó". Thôi đành để em cho chim ăn rồi anh đi phân và thì c ăn thì a kẻo gió lùa vào phòng mình hôi cút chim. Khi em về trên đó rồi, mình anh là mẹ ngày phi nhìn tầng đôi chim gù gù thì a cánh cho nhau mà nhớ em vô vãn. Đó là lý do thì m kín anh không muốn ra căn phòng này để về về con cháu.

Có nhớ mẹ chi u Hè hoàng hôn mẹ ng ủa, để mẹ hình em treo trên tầng, anh thì thì m: "sao em không nói với anh" rồi ngó qua cửa sổ anh bắt mẹ y như có mẹ a phòn chi u Đông, thì ra một anh mẹ và anh c m thì y như nh o!

Thình tình viết mua n!

Tác Giả: Nguyễn Văn Tuy t.

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 04:24

T t c đ dùng c a em còn đ nguyên ch cũ, nhìn đâu cũng th y em vì th các con xin đ n cho g n gàng thì anh không cho. B y cô c u thay nhau thuy t ph c b v v i các con nh ng anh nh t đ nh không mua n r i xa n i này, tuy không còn là t m nh ng còn cái gh em ng i, còn c a s mà em đ ng r c bánh mì cho chim ăn. Anh không th l nh ng đi u th m kín đó mà ch nói:

“B còn kh e, t lo cho mình đ c mà, các con c yên tâm”.

Mà anh còn kh e th c, m i sáng không còn lái xe ra Paris 13 đ ăn h tíu và mua báo Văn Ngh Ti n Phong n a thì anh đi b quanh phòng, đi dăm ba b c anh đ ng l i ngh dăm phút, c nh th m i gi cũng đi đ c h n m t vòng. Anh cũng v n ăn đ c, m i ngày cô H i mang c m nóng canh s t sang cho b r i đ n đ p nhà c a, H i v thì cô út Hà sang lo m i vi c gi y t v s c kh e c a b . C u c Quang tuy ít nói nh ng phân công đâu ra đó cho các em trai Th ng Th y X ng luân phiên tr c đêm bên b và ch b đi Paris 13, khu ph Vi t, ph Tàu.

Tuy s ng đ c thân nh ng anh không cô đ c, m i th B y và Chúa Nh t là con trai gái dâu r , cháu n i ngo i kéo nhau v t h p trong căn phòng nh này. Khi tr c còn kh e thì anh n u m t n i ph th t to, nay thì m i con mang theo m t th , căn phòng không ch m cúng mà còn nóng lên n a y ch . Nh ng lúc đó thì anh l i nghĩ đ n em, đ cho con cháu vui ch i, anh l ng l ng đi n m, a n c m t vì sung s ng nghe ti ng c i c a con cháu nh ng cũng a n c m t khi thi u ti ng em! Thì ra “con nuôi cha không b ng bà nuôi ông”, ông nuôi bà.

Cách nay khá lâu, anh đang v n t ng đ đi vào phòng t m thì b té, các con v i đ a đi c p c u, b nh vi n khám phá ra m t m ch máu trong đ u b ngh n khi n anh té ch không ph i t i anh vô ý.

Nh mãi hôm y th y em đ n thăm anh trong b nh vi n, anh v i vàng ng i d y, ba chân b n c ng ch y ra đón em và anh b v p té, chòng m m t thì bi t anh v a n m m và gi n quá t i sao mình không c n th n đ b té r i t nh l i mà không đ c n m tay em. V a lúc đó anh nghe cô ý tá nói:

“T nay c ph i dùng cái này.

Ngó xem thì ra là cái g y ch ng, c u i có 4 chân b t cao su. N u anh ch ng g y này mà đi thăm em thì đúng là “ba chân b n c ng r i”! Anh không thích ch ng g y, trông gi ng ông c quá! Đ i v i anh, em v n còn kh e và còn tr , ng i cõi tiên thì “tr mãi không già” mà.

Thư tình viết mẹ n!

Tác Giả: Nguyễn Văn Tuấn.

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 04:24

Nếu mẹ nhớ nh viết n để c mẹ y ngày thì anh đòi về nhà, nhớ căn phòng quá, nhớ ng các con không cho, là khi các con không có mẹ t, anh “ba chân b n c ng” vào phòng bác sĩ tr c năn n xin xu t viết n và h “đ c-co”

Về nhà để c mẹ y ngày thì anh l i “ba chân b n c ng” mang hoa đ n t ng em, nhớ ng gõ c a hoài mà không nghe tiếng ai tr l i, hình nh mẹ y cô tiên đ a em vân du trên c u V ng hay du Nguyễn t Đ n thì ph i. Rõ chán! C đ i bên nhau, anh ch a bao gi t ng em mẹ t cánh hoa, t i anh th y em là hoa đ p r i. Anh mong s m có ngày để c đoàn t cùng em n m tay nhau tung mây l t gió.

S ng v i nhau h n 60 năm, “sáu m i năm cu c đ i” để c 14 mẹ t con mà mình ch a bao gi “to tiếng” v i nhau, c n nh n thì có, nhớ ng ch a mẹ t l n em ph i bu n phi n vì anh u ng r u, hút thu c, đánh b c và lãng nhãng, vì anh không thích nh ng th đó, vì anh đã có em. Tính đ n nay xa em đã 8 năm, th i gian cũng quá đ suy ng m v thói đ i hay coi th ng h nh phúc đang có s n trong tay mà không bi t vun vén. Anh đang mong ngày tái ng .

C u để c c th y, m i tu n tr c đây anh đang đ ng v n t ng t p th đ c thì t đ ng ngã, b nh viết n cho bi t nh ng m ch máu li ti trên đ u b v , các con bao quanh lo l ng và bác sĩ h đang c g ng n i l i, nhớ ng anh nói:
_ “Thôi”.

S ng v i con cháu nh v y là quá đ r i, lo cho các con nh v y cũng t m n, nhìn lên không b ng ai nhớ ng nhìn xu ng thì không ai b ng. Tuy các con không gi u có gì, nhớ ng đ ăn và h nh phúc, nh t là các con mẹ t v m t ch ng, nh đũa có đôi và anh ch em th ng yêu nhau. Anh nói v i các con:

_ “Các con nh đũa có đôi, đ ba v v i m ch , căn phòng trên l u n i m dành cho ba đã có s n ti n nghi r i, các con đ ng lo l ng và b n r n n a. Chúc các con l i bình an, đùm b c và th ng yêu nhau nh t tr c t i nay”.

Em à! Hôm nay là ngày 14 tháng 9 năm 2010, ch còn đúng mẹ t tháng n a là trùng vào ngày em đi, 14/10, bác sĩ cũng v a báo cho bi t h s “búc” vé cho anh. Nhớ v y là m i vi c đã s n sàng t t đ p, anh không mang theo gì c . Khi nào có vé thì anh s g i ph n cho em bi t đ m c a cho anh vào. Nếu em nghe không rõ tiếng ng i mà ch thoáng phì phò tiếng gió thì bi t đó là lúc anh đã c t cánh.

Thư tình viết muộn!

Tên: Nguyễn Văn Tuy.

Tháng: 19, Ngày: 5, Năm: 2011 04:24

Hôm nay gặp em một ngày rất gần.

Vĩnh biệt các con và các cháu cùng các chú.

Nguyễn Văn Tuy.

(*) Mọi tình, ai đi trước cớ gì, ai đi sau cớ gì trên